

**CARL
JACOBSENS
BREVARKIV**

NY CARLSBERGFONDET

1913-02-11

SENDER

Stefan Sinding

RECIPIENT

Theodor Oppermann

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Copenhagen

Recipient's location:
Copenhagen

Archive:
Glyptotekets Arkiv

dette Ordre de for mig. De kan vide, jeg
glæder mig over hvert nyt udtryk
stykke, jeg ved bliver skrevet og
saa naaer. Der kan jeg ikke sige, at
jeg kan vente at gøre den Slags i de
enirid. Det er gæse saa heldigt eller godt
beveget af Gæsterne, at jeg for mig
kan sætte mig, hvor jeg ser det ene paa
den ene og roligere for. —
Her er saa godt at være, man faar en
Ordnings og Kraft her som ikke noget som
det andet. Jeg tager gæse vider, i, kan de to.
Ja nu kommer Væsen, og saa kommer
de vel ogsaa, De skal nok vide sig selv
komme.
Væsen kilder fra min Kone og
Dens hegen
Ophøjet Nidid

Laest.

1111 RUE CAMPAGNE PREMIERE
Paris N. 3. 13.

Kjære Hr. Oppmann.
Tak for Deres venlige Brev,
og Tak for Deres Meddelelse om
de 1,000 Rone. De har indsat paa
min Konto i Landmandskasens
Friedrichsberg afdeling.
Både "Haven" og "Lysglæden"
er under Pakning og sendes, saa
de kommer til jer. Jeg kan ikke sige,
hvor jeg er glad over, at de kommer
saa snart til Ordrer, som jeg saar
gjørme vil have i Gylptabekket. De
er "Haven", de er "Koral", som den
jo yndelig hedder, den var jo død.

af mig selv, j. havde det den ide, hvis ikke Jacoben havde taget den ud af sin Beskyttelse, j. saa var Teitens i den. Og nu staa den i Marmor saa, den remslet for sine Bernesygdomme, at den, saa vidt j. kan gaaes vider, gjennem Tidene vil blive regnet med den de aller vigtigste af mine Arbejder. Blaadt andet fordi den smykket hen j. taler i al Tid mig selv, hvad j. den gang j. var mig, tænkte og fælte. Rent ud sagt har j. det ikke meget udbødes om. Det er næsten som at se et Portræt af min egen aandelige Tilværelse for 35 Aar siden og et Begreb om, hvad j. dengang kunde og ikke kunde. Man se her fundet og j. har selv troet det, at den kompositionelt var kalkant

og Michel Angelo, men det kan ikke være Tilfældet, det er ganske kuriøst, hvad j. nu hører, at j. den gang andre ikke havde roget. Fortælling af Michel Angelo og hans Renaissance. J. har j. at denne Figur gaar i næret, fordi j. syntet, det var saadan, han maatte ligge, og det er ganske tilfældigt, at de voldsomme Vindene er kommen ind i den. I den Periode fortæller j. Zintre j. Zintre, ikke andet, saa iblandt andet end Tivalden og (den mindst udtværet) Antike og saa Pauch Skole. A kan vist fortælle, at j. selv er næst saa optat, det af med udsang at have staaet sig. Der er et gammelt Stykke Skulptur fra j. Og saa er j. jo en et taknemmelig med det Jacoben, som har fælet det.